

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/791/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613212558
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5613212558.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v T., P. X, proti žalovanej: O. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom v A. E., F. Dr. A. J. XXXX/X, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 3.721,84 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 7C/13/2014-69 zo dňa 15.05.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním, ktorým súd žalobu zamietol a výroku o náhrade trov potvrdzuje.

Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním p o n e
cháva nedotknutý.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.078,20 Eur s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 06.03.2013 do zaplatenia, a to mesačnými splátkami vo výške 25,- Eur, splatné vždy do konca kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V zostávajúcej časti žalobu zamietol. Žalovanej nepriznal náhrada trov konania.

Súd prvého stupňa svoj rozsudok odôvodnil poukazom na ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 54, § 517 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Medzi účastníkmi konania bolo nesporné uzavretie zmluvy o úvere medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou a.s., ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2.560 Eur. V konaní bol nesporný aj záväzok žalovanej zaplatiť veriteľovi dlžné splátky úveru vo výške 42,18 Eur, v počte splátok 119. Z dôvodu, že žalobca sa domáhal zaplatenia dlžnej sumy jednoznačne vymedzenej za obdobie do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, bolo nevyhnutné vychádzať zo zmluvného záväzku žalovanej v zmluve o splátkovom úvere. Podľa článku 1 bod 1, sa žalovaná zaviazala splácať úver mesačnými splátkami vo výške 42,18 Eur. Keďže žalobca sa domáhal zaplatenia neuhradenej istiny úveru, zmluvných úrokov a poplatkov za obdobie od uzavretie úverovej zmluvy do 31. 10. 2011, teda pred splatnosťou celého dlhu, bolo možné

žalobcovi priznať dohodnuté dlžné splátky za obdobie od uzavretia zmluvy 05.05.2009 (prvá splátka splatná 20. 06. 2009) do žalobcom vymedzeného obdobia 31. 10. 2011, t.j. 29 mesačných splátok (29 x 42,18 eur) vo výške 1.223,22 Eur. Od uvedenej sumy bolo však potrebné odpočítať žalobcom tvrdenú výšku čiastočného plnenia dlhu žalovanou 145,02 Eur. Žalovanej bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi, ako veriteľovi, dlžnú časť istiny úveru, zmluvných úrokov a poplatkov za obdobie od 05.05.2009 do 31.10.2011 vo výške 1.078,20 Eur. Je potrebné uviesť, že do zročnosti celého dlhu záväzok žalovanej predstavoval zaplatenie súčtu mesačných splátok za obdobie od uzavretia zmluvy do žalobcom vymedzeného časového obdobia uplatňovaného v danom konaní (31. 10. 2011), preto nebol daný dôvod uložiť povinnosť žalovanej žalobcom uplatňovanú sumu 3.096,66 Eur, ako ani nezaplatené zmluvné úroky vo výške 577,34 Eur do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, keďže žalovaná sa zaviazala splácať úver mesačnými splátkami, ktoré zahŕňali aj zmluvné úroky. Nezaplatené poplatky za správu úveru nebolo možné priznať, keďže boli uplatňované podľa formulárovej zmluvy, ako zmluvný záväzok, ktorý nebol individuálne dojednaný, žalovanej ako spotrebiteľovi bol vnútený. Bolo povinnosťou súdu postupovať v súlade s judikatúrou komunitárneho práva. Podľa Rozhodnutia Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu Asturcom Telecomunicacione C-40/08, je povinnosťou súdu ex offa skúmať neprijateľné podmienky aj bez námietky účastníka konania. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (Rozsudky Oceáno Gruppo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Mostaza Claro C-168/05). Možnosť skúmať aj bez návrhu nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný na dosiahnutie výsledku stanoveného v čl. 6 Smernice 93/13/EHS, teda na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 Smernice. Súdny dvor v Luxemburgu opakovane zdôrazňuje, že nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom služby (keďže zmluvné podmienky predkladá dodávateľ služby bez možnosti korekcie spotrebiteľa) môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy. Poplatok za správu úveru pokrýva len potreby banky a neprináša spotrebiteľovi žiadnu pridanú hodnotu navyše. Z tohto pohľadu poplatok je len vo vlastnom záujme banky a nie jej klienta (spotrebiteľa). Poplatok tak predstavuje neprijateľnú podmienku v úverovom vzťahu a v prípade sporu so spotrebiteľom uvedený nárok nemôže požívať právnu ochranu.

Z dôvodu omeškania žalovanej s plnením žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Zodpovednosť za omeškanie má objektívny charakter. Vzniká bez ohľadu na zavinenie. Jej dôsledkom je vznik povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis, a to navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú ECB. Žalovanej bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 1.078,20 Eur od 06.03.2013 do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá.

V súlade s ustanovením § 160 ods. 1 O.s.p. súd povolil žalovanej na zaplatenie dlhu mesačné splátky vo výške 25,- Eur, splatné vždy do konca kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Bolo prihliadané na sociálne pomery žalovanej, ktorým rozhodnutím žalobca vo svojich majetkových pomeroch nebude dotknutý. V prípade nezaplatenia aj i len jednej splátky žalovaná môže stratiť výhodu splátok a vznikne jej povinnosť zaplatiť dlh jednorázovo.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ustanovenia, ak účastník má vo veci úspech čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Úspech žalobcu predstavoval 29 % (1.078,20 Eur), v ktorej časti bola neúspešná žalovaná. Úspech žalovanej predstavoval 71% (2.643,64 Eur), v ktorej časti bol neúspešný žalobca. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavoval 42 % v prospech náhrady trov konania žalovanej. Z dôvodu, že žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, súd rozhodol tak, že žalovanej sa nepriznáva náhrada trov konania.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti výroku, ktorým súd žalobu zamietol, výroku o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť na základe ust. § 220 O.s.p. tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu 2.643,64 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % p.a. zo sumy 2.018,46 Eur od 06.03.2013 do zaplatenia a trovy konania v sume 870,01 Eur, všetko v lehote do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že rozsudok súdu prvého stupňa je nepreskúmateľný. Súd prvého stupňa síce správne zistil skutkový stav keď konštatoval, že listom právneho predchodcu žalobcu zo dňa 20.02.2013 došlo k

vyhlásení mimoriadnej splatnosti celého úveru a žalovaná je s jeho úhradou od 06.03.2013 v omeškaní, avšak z dôvodov, ktoré v rozsudku neuviedol považoval za splatnú len časť úveru vo vyššie uvedenej sume. Vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru má za následok splatnosť celého neuhradeného zostatku úveru a nie len splatnosť už splatných splátok úveru ako prezentoval súd prvého stupňa svoj právny názor v napadnutom rozsudku. V priebehu konania predložil súdu prvého stupňa podrobnú špecifikáciu žalovanej pohľadávky, ktorú nenapadla žalovaná. Žiadal, aby odvolací súd vyhovel žalobe v celom rozsahu. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu proti rozsudku súdu prvého stupňa písomne nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponechal nedotknutý.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania žalobca, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

Pokiaľ ide o námietky odvolateľa uvedené v podanom odvolaní, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, v ktorom prvostupňový súd riadne objasnil z akého dôvodu čiastočne návrhu žalobcu vyhovel a čiastočne zamietol.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácií odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. s tým, že žalovaná ako úspešná účastníčka v odvolacom konaní si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.